

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119206742
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:1119206742.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: J. C. J., L. XX.XX.XXXX, J. E. T., J. XX proti žalovanej Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom v Košiciach, Štúrova 2, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 23C/2/2020-118 zo dňa 24. septembra 2020

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Priznáva žalovanej proti žalobcovi 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označením v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalobu zamietla.

II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 16.05.2019 domáhal proti žalovanej sumy 50.000,- eur titulom náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

3. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Košice, sp. zn. ČVS: ORP-901/2-VYS-KE-2016 zo dňa 13.07.2016 mu bolo vznesené obvinenie za zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Uznesením Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2Pv/253/16/8802-27 zo dňa 07.04.2017 bolo podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku trestné stíhanie žalobcu zastavené. Žalobca proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť a zároveň vyhlásil, že trvá na prejednaní veci. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I rozhodol podľa § 215 ods. 7 Trestného poriadku uznesením sp. zn. 2Pv/253/16/8802-30 zo dňa 25.05.2017 o pokračovaní trestného stíhania. Generálny prokurátor Slovenskej republiky uznesením sp. zn. XVII/2Pz/66/17/1000-9 zo dňa 22.09.2017 rozhodol, že uznesením Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2Pv/ 253/16/8802-30 z 25.5.2017 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech žalobcu. Uznesenie sp. zn. 2Pv/253/16/8802-30 zo dňa 25.05.2017 o pokračovaní v trestnom stíhaní zrušil a prokurátorovi Okresnej prokuratúry Košice I prikázal, aby o veci znovu konal a rozhodol. Dôvodom zrušenia uznesenia sp. zn. 2Pv/253/16/8802-30 z 25.5.2017 o pokračovaní v trestnom stíhaní bolo, že nebolo rozhodnuté o sťažnosti proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania sp. zn. 2Pv/253/16/8802-27 zo dňa 07.04.2017. V sťažnostnom konaní, uznesením Krajskej

prokuratúry Košice sp. zn. 1KPt/958/17/8800-16 zo dňa 22.11.2017 bolo následne uznesenie Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2Pv/253/16/8802-27 zo 07.04.2017 o zastavení trestného stíhania zrušené a prokurátorovi Okresnej prokuratúry Košice I bolo uložené, aby o veci znovu konal a rozhodol. Vo veci podľa uznesenia Krajskej prokuratúry Košice sp. zn. 1KPt 958/17/8800-16 z 22.11.2017 bolo potrebné vykonať ďalšie vyšetrovacie úkony - vylučenie poškodenej C. M., svedka G. K. a prípadné konfrontácie. Podľa žaloby bez vykonania týchto úkonov, prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I, JUDr. Stanislav Polák podal dňa 12.03.2018 na žalobcu pre vyššie uvedený zločin obžalobu na Okresný súd Košice I. Okresný súd Košice I uznesením č. k. 1T/18/2018 zo dňa 13.12.2018 trestné stíhanie žalobcu zastavil podľa § 281 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku, pretože trestné stíhanie bolo podmienené súhlasom poškodeného a poškodená C. M. súhlas na trestné stíhanie žalobcu nedala. Uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 1T/18/2018 z 13.12.2018 o zastavení trestného stíhania žalobcu nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2018. Žalobca uviedol, že za daného skutkového a právneho stavu sa trestné stíhanie voči jeho osobe viedlo v rozpore so zákonom. V zmysle uvedených dôvodov nežiadal za jednotlivé porušenia maximálnu výšku nemajetkovej ujmy čo by bolo 5 x 26.000,- eur (50x 520,- eur - minimálna mzda, čiže 130.000,- eur), ale uplatnil si čiastku 50.000,- eur titulom nemajetkovej ujmy. Poznamenal, že v príčinnej súvislosti s nezákonným trestným stíhaním dostal v čase od 13.07.2016 do 13.12.2018 mozgovú príhodu.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení so žalobou nesúhlasila a žiadala žalobu zamietnuť z nasledovných dôvodov: mala za to, že zo strany žalobcu k vzniku nemajetkovej ujmy nedošlo a k výške nemajetkovej ujmy žalobca nepredložil žiadny dôkaz a ani v žalobe nenavrhol vypočítať žiadnych svedkov. Zo žaloby nie je zistiteľné, akým spôsobom a na základe čoho žalobca dospel k záveru, že mu vznikla nemajetková ujma práve v tejto sume.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec správne posúdil v zmysle ustanovenia § 1, § 3 ods. 1, ods. 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 6 ods. 1, ods. 2, § 8 ods. 6 písm. a), písm. d), § 16 ods. 1, ods. 14, § 17 ods. 1 až 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

6. Súd prvej inštancie mal za nesporné to, že žalobcovi bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Košice ČVS:ORP-901/2-VYS-KE-2016 zo dňa 13.07.2016 vznesené obvinenie za zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Uznesením Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2Pv/253/16/8802-27 zo dňa 07.04.2017 bolo podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku trestné stíhanie žalobcu zastavené, pretože trest, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený. Žalobca proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť a zároveň vyhlásil, že trvá na prejednaní veci. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I uznesením sp. zn. 2Pv/253/16/8802-30 zo dňa 25.05.2017 rozhodol o pokračovaní trestného stíhania. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 1T/18/2018 zo dňa 13.12.2018, právoplatným dňa 13.12.2008, trestné stíhanie žalobcu zastavil podľa § 281 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku, pretože trestné stíhanie bolo podmienené súhlasom poškodeného a poškodená C. M. súhlas na trestné stíhanie žalobcu nedala a rovnako, že v čase vedenia predmetného trestného stíhania bol žalobca vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci.

7. Spornou skutočnosťou v konaní bola ale otázka, či žalobca má nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím titulom uznesenia o vznesení obvinenia, resp. nesprávneho úradného postupu Okresnej prokuratúry Košice I v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2Pv/253/16/2002 od vznesenia obvinenia od 13.7.2016 do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 1T/18/2018, t.j. do 31.12.2018.

8. Pri posudzovaní zákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia súd vychádzal predovšetkým zo skutočnosti, že v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi boli splnené všetky zákonné podmienky upravené Trestným poriadkom na jeho vydanie. Dôvodom zastavenia trestného stíhania bolo, že trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený. Žalobca proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť a zároveň vyhlásil, že trvá na prejednaní veci. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I podľa ust. § 215 ods. 7 Trestného poriadku preto uznesením sp. zn. 2Pv/253/16/8802-30 zo dňa 25.05.2017 rozhodol o pokračovaní trestného stíhania. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 1T/18/2018 zo dňa 13.12.2018,

právoplatným dňa 13.12.2008, trestné stíhanie žalobcu zastavil podľa § 281 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku, pretože trestné stíhanie bolo podmienené súhlasom poškodeného a poškodená C. M. súhlas na trestné stíhanie žalobcu nedala.

9. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že žalobcovi nárok na náhradu škody nevznikol z dôvodu absencie nezákonného rozhodnutia v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., dávajúc do pozornosti aj to, že žalobca bol v čase vedenia trestného stíhania vo výkone trestu odňatia slobody aj v inej veci, a preto aj predmetné trestné stíhanie nemohlo zasiahnuť do jeho súkromného a pracovného života, do jeho povesti, rodinných vzťahov a spoločenského postavenia s tým, že ani žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy v jednotlivých otázkach života s odkazom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., a iba samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na preukázanie vzniknutej nemajetkovej ujmy, pričom súd mal rovnako za to, že žalobcovi nevznikla žiadna škoda v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o vznesení obvinenia a preto žalobu žalobcu zamietol. O nároku na náhradu trov konania vzniknutých na súde prvej inštancie rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 1 CSP s odkazom na § 255 ods. 1 CSP.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca, ktoré odôvodňoval tým, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, pričom nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom v konaní ani neboli splnené procesné podmienky s tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b), e), f), h) CSP s odkazom aj na ust. § 365 ods. 2 CSP, a keďže žalobca zároveň poukazoval aj na zmätočnosť rozhodnutia, uplatnil odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

11. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1. 7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), a h) CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti ich uplatnenia, a keďže žalobca v podanom odvolaní vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyni odôvodnenú len jej procesným postupom v konaní, súd prvej inštancie správne v zmysle § 53 ods. 3 CSP, na túto vznesenú námietku žalobcu neprihliadal, nakoľko námietka zaujatosti sa týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti s tým, že vo veci konal miestne príslušný súd.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 7.10.2021 o 10.00 hod., v pojednávacej miestnosti č. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 23.8.2021 na úradnej tabuli krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1,3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

14. Žalobca uplatnil v podanom odvolaní odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f) h) CSP t. j., že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nepravým skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP spočíva v tom, že odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, t.j. nedostatok žaloby, právomoc súdu, príslušnosť súdu, procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci, vady v obsadení súdu, rozhodnutie vydané vylúčeným sudcom, nesprávne obsadenie súdu atď.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

17. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumiť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

18. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou procesnou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 03.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

19. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

21. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo

byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod.. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zřejmý nesúlad.

22. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

23. Odvolací súd konštatuje nenaplnenie hore uvádzaných odvolacích dôvodov v spore.

24. Žalobca bol riadne predvolaný súdom na pojednávanie konané dňa 24.09.2020, mal možnosť sa v konaní vyjadriť, keďže po predbežnom právnom posúdení mu súd umožnil priamo nadiktovať jeho výpoveď do zápisnice na pojednávaní konanom dňa 24.09.2020, na ktorom aj predložil uvádzané dôkazy, pričom súd v súlade s ust. § 185 CSP návrh na vykonanie dokazovania vypočítím bývalého okresného prokurátora JUDr. Stanislava Polláka, vyšetrovateľa C. a JUDr. C., z dôvodu hospodárnosti konania, ako aj nedostatočného označenia svedkov zamietol, s čím sa stotožňuje aj odvolací súd, nakoľko vykonané dokazovanie aj podľa odvolacieho súdu postačovalo súdu prvej inštancie na rozhodnutie vo veci s tým, že čo sa týka námietky miestnej nepríslušnosti s poukazom na ust. § 17 a § 19 písm. b) CSP je vo veci miestne príslušný Okresný súd Košice I, o čom bol súdom uzročený aj žalobca pred rozhodnutím vo veci, pričom v tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že v spore námietka miestnej nepríslušnosti bola žalobcom vznesená v rozpore so zákonom a v spore rozhodoval zákonný sudca.

25. Podľa § 17 CSP všeobecným súdom štátu je súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo.

26. Podľa § 19 písm. b) CSP popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody,

27. Podľa § 36 CSP konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

28. Podľa § 40 CSP súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

29. Podľa § 41 CSP súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

30. Podľa § 42 CSP ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne.

31. Podľa § 53 ods. 3 CSP ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

32. Keďže vo veci rozhodoval miestne príslušný súd, zákonný sudca a súd vo veci vykonal relevantné dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci, pričom vykonané dôkazy vyhodnotil v zmysle § 191 a nasl. CSP a vec správne právne posúdil v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pričom odôvodnenie rozhodnutia

súdu prvej inštancie zodpovedá predpokladom v zmysle § 220 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie neodňal svojím procesným postupom žalobcovi právo na spravodlivý proces a preto odvolací súd, čo sa týka odôvodnenia tohto rozhodnutia poukazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP.

33. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

34. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa.

35. Základnými predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v prípade nezákonného rozhodnutia sú:

1. existencia nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci,
2. existencia škody a
3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

36. Podľa ust. § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

37. Podľa ust. § 8 ods.6 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody nevznikne, ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania z dôvodu, že je trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvinenému už uložený alebo, ktorý ho podľa očakávania postihne, alebo že o skutku obvineného bolo už rozhodnuté iným orgánom disciplinárne, kárne alebo cudzozemským súdom alebo cudzozemským úradom a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

38. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Košice ČVS:ORP-901/2-VYS-KE-2016 vznesené obvinenie za zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Uznesením Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2Pv/253/16/8802-27 zo dňa 07.04.2017 bolo podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. trestné stíhanie žalobcu zastavené, pretože trest, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený. Žalobca proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť a zároveň vyhlásil, že trvá na prejednaní veci. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I uznesením sp. zn. 2Pv/253/16/8802-30 zo dňa 25.05.2017 rozhodol o pokračovaní trestného stíhania. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 1T/18/2018 zo dňa 13.12.2018, právoplatným dňa 13.12.2008, trestné stíhanie žalobcu zastavil podľa § 281 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku, pretože trestné stíhanie bolo podmienené súhlasom poškodeného a poškodená Martina Olajošová súhlas na trestné stíhanie žalobcu nedala.

39. Žalobca doručil dňa 01.02.2019 na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky oznámením dňa 27.03.2019 žalobcovi uviedla, že po šetrení posúdenia dôvodnosti uplatňovaného nároku na náhradu škody v sume 50.000,- eur jeho nárok neuspokojí, pretože postup orgánov činných v trestnom stíhaní bol štandardný, legitímny a v medziach zákona aj napriek tomu, že prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I sa dopustil procesného pochybenia v konaní, keď vydal uznesenie o pokračovaní v konaní a nevysporiadal sa s predchádzajúcim uznesením o zastavení konania, čo však neovplyvnilo dĺžku konania a nemalo vplyv ani na rozhodnutie súdu.

40. Spornou nebola ani skutočnosť, že v čase vedenia predmetného trestného stíhania bol žalobca už vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci.

41. Sporným v konaní bola otázka, či žalobca má nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím titulom uznesenia o vznesení obvinenia, resp. nesprávneho úradného postupu Okresnej prokuratúry Košice I, v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2Pv/253/16/2202, od vznesenia obvinenia od 13.07.2016 do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 1T/18/2018, čiže do 13.12.2018.

42. Súd pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal predovšetkým zo zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa tohto zákona štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zadržaním, zatknutím alebo iným obmedzením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom, pričom tejto zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

43. Odvolací súd sa stotožňuje s záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade pri posudzovaní nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, musia byť kumulatívne splnené hore uvádzané základné predpoklady zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci a to existencia nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

44. V danom prípade dôvodom zastavenia trestného stíhania bolo to, že trest ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný trestný čin už právoplatne uložený, žalobca proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania podal sťažnosť a vyhlásil, že trvá na prejednaní veci s tým, že prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I podľa § 215 ods. 7 Trestného poriadku uznesením sp. zn. 2Pv/253/16/8802-30 zo dňa 25.05.2017 rozhodol o pokračovaní trestného stíhania tým, že Okresný súd Košice I následne uznesením sp. zn. 1T/18/2018 zo dňa 13.12.2018, právoplatným dňa 13.12.2018, trestné stíhanie žalobcu zastavil podľa § 281 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku, keďže trestné stíhanie bolo podmienené súhlasom poškodeného a poškodená C. M. súhlas na trestné stíhanie žalobcu nedala.

45. V danom prípade treba brať apel na to, že žalobca trval na prejednaní veci, keďže proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania podal sťažnosť, a preto sa aj odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca si trestné stíhanie svojím konaním zaviniel sám a preto v danom prípade nemožno vzhľadom na naplnenie zákonných predpokladov pre zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to s poukazom aj na zdôvodnenie týkajúce sa zavinenia žalobcu učené súdom prvej inštancie v bode 41 odôvodnenia napadnutého rozsudku, keďže práve žalobca, nakoľko trval na svojom trestnom stíhaní a pokračovaní jeho trestného stíhania, svojím ďalším konaním ovplyvnil postup orgánov činných v trestnom konaní tak, že bez toho jeho konania by k začatiu (pokračovaniu) trestného stíhania nedošlo s tým, že nedá sa opomenúť ani to, že trestné stíhanie žalobcu bolo zastavené z dôvodu, že trest ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, bolo celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený, pričom v tom čase bol žalobca ale pre iný trestný čin už trestne stíhaný a bol vo výkone trestu odňatia slobody, a preto aj podľa odvolacieho súdu predmetné trestné stíhanie nemohlo zasiahnuť do súkromného a pracovného života, do povesti, rodinných vzťahov a spoločenského postavenia žalobcu s tým, že taktiež žalobca v zmysle § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. v tomto smere neuniesol zákonom mu danú dôkaznú povinnosť na preukázanie opodstatnenosti uplatneného nároku.

46. Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

47. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam, keďže súd prvej inštancie vecne správne v spore rozhodol, odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 2 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnej žalovanej priznal proti neúspešnému žalobcovi v odvolacom konaní 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške priznaného nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).